

گریه آسمان بر امام حسین علیه السلام

میدانیم که ائمه علیهم السلام قلب عالم امکان بوده و تمامی فیوضات را خداوند ابتدا به ایشان افاضه کرده و از ایشان به تمامی عوالم میرساند.

و معلوم است زمانی که قلب آسیبی ببیند، آثار آن در تمامی اعضاء نمایان شده و تمام بدن آسیب خواهد دید. از این جهت زمانی که بر امام علیه السلام که قلب عالم می باشد مصیبتی وارد شود، تمامی عالم از آن مصیبت متأثر خواهد شد. تا حدی که اگر حفظ تعمیدی ائمه علیهم السلام نمی بود، مصداق آیات شریفی میشد که خداوند میفرماید **إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَ إِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَ إِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ** تا جایی که خواهند پرسید **بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ** چنانکه امام صادق علیه السلام فرمود **فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ قَالَ نَزَلَتْ فِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَام.**

و در این مطلب که غرض مصیبات سید الشهداء علیه السلام است، شهادت آن حضرت بر جمیع عالم ملک تأثیر گذارد چراکه بر علت العلل مصیبت وارد شده و همانطور که در زمین، از اول خلقت، کربلا منعکس کننده مصیبات آن حضرت بود (چنانکه در احادیث وارد شده، هر پیامبری که از این سرزمین گذشت مبتلا به مصیبتی شد) آسمان نیز از اول خلقت مصیبت زده اباعبدالله علیه السلام شد و به نشانه مصیبت زدگی، در طلوع و غروب خود به رنگ خون گشت چنانکه امام صادق علیه السلام

میفرماید بَكَتِ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلَى يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَ حُمُرُهَا بُكَاءُهَا یعنی آسمان و زمین بر حسین بن علی علیه السلام و یحیی بن زکریا گریست و قرمزی آن گریه آن است. و ده ها حدیث دیگر به این معنی دلالت میکند که به جهت طولانی نشدن مطلب ذکر نمیکنم.

اما برخی از اسرار قرمزی مذکور در آسمان که معلول شهادت سید الشهداء علیه السلام است از این قرار می باشد که:

آسمان جهت من رب عالم جسم بوده و به عبارتی وجه و صورت عالم است. و همانطور که در انسان که عالم صغیر باشد آثار غضب به علت فزونی حرارت و تصاعد آن در صورت او ظاهر شده و چهره بر افروخته و قرمز میشود، در عالم کبیر نیز، هنگام شدت غضب مخصوصا وقتی که سعی بر صبر و کنترل خود دارد، نشانه غضب خود را در برافروختگی و قرمزی وجه خود یعنی آسمان ظاهر میکند، به اینطور که شدت یافتن حرارت خورشید موجب تصاعد بخار و گرد و غبار شده و در آن هنگام که نور خورشید بر آن بخارهای کثیف و متراکم تابید، موجب پدیدار شدن قرمزی میشود، از این جهت است که در پهنه دریا و یا مناطقی که آتش سوزی گسترده داشته، این قرمزی را شدیدتر میبینیم، چرا که مقدار رطوبت یا گرد و غبار بیشتر است.

و اما اینکه در بعضی احادیث عامه و خاصه چنین وارد شده که قرمزی آسمان پیش از شهادت آن حضرت نبود نیز معنایی باطنی و معنایی ظاهری دارد.

معنی باطنی آن این است که غرض از نبودن حمره قبل از شهادت امام حسین علیه السلام، نبودن دهری است یعنی اگر این شهادت در عرصه زمان نمیبود حمره ای هم نبود و مشخص است که معلول پیش از علت خود نخواهد بود.

و اما معنای ظاهری آن است که تاثیر اشیاء پیش از وقوع آن در عالم زمان، کمتر از هنگامی است که به وقوع پیوسته است، چنانکه قرآن پیش از نزولش تأثیر کمتری داشته تا پس از آن که در ظاهر بر پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله نازل شد. و همینطور است حمره و قرمزی آسمان، که پیش از وقوع شهادت آن حضرت بمراتب خفیف تر بوده و پس از شهادت ایشان چنان پر رنگ شد که توجه دشمنان را نیز جلب کرده بود، چنان که السدی میگوید لما قتل الحسين ع بكت عليه السماء و علامتها حمرة اطرافها و محمد بن سيرين میگوید اخبرنا ان حمرة اطراف السماء لم تكن قبل قتل الحسين ع علامتها حمرة اطرافها و جای دیگر میگوید لم تر هذه الحمرة في السماء الا بعد قتل الحسين صلوات الله عليه و در تاریخ نسوی از هشام وارد شده که گفت: تعلم هذه الحمرة في الافق مم هو ثم قال من يوم قتل الحسين ع و اسود بن قيس میگوید لما قتل الحسين ارتفعت حمرة من قبل المشرق و حمرة من قبل المغرب فكادتا يلتقيان في كبد السماء سته اشهر و در تفسیر ثعلبی در تفسیر آیه فما بكت عليهم السماء و الارض چنین وارد شده که ان الحمرة التي مع الشفق لم يكن قبل قتل الحسين ع و امثال این موارد از عامه و خاصه بسیار روایت شده و جای شبهه ندارد. و این حمره به همین شدت خواهد بود تا زمان ظهور امام عصر عجل الله فرجه که منتقم خون سید الشهداء علیه السلام بوده و به انتقام آن حضرت از شدت غضب عالم کاسته شده و حمره آسمان نیز به حالت عادی خود باز خواهد گشت.